

испълнила желанието на мишката. Честита била тя, че могла да спаси живота на такъво красиво девойче.



Като видѣлъ злочестия старецъ, че никждѣ се не намира Марийка, върнѣлъ се назадъ и мислѣлъ, че звѣрове сж изѣли Марийка, или пъкъ че се е удавила, или другояче пострадала.

Щомъ минѣла опасността, пакъ жабата изнесла Марийка на брѣга. Мишката и малкото момиче поблагодарили на добрата жаба и трѣгнѣли по-нататѣкъ. Марийка спрѣла. Тя не могла вече да ходи, уморила се била. Що да се прави? Пакъ мишката се досѣтила. Тя се ударва съ прѣднитѣ крачка по главата и казва: „О, пуста моя глава! Какъ по рано се не досѣтихъ?“ Като казала това, испищѣла съ много тѣнѣкъ гласъ. Веднага прѣдъ тѣхъ се спрѣла една малка кола. Шестъ мишки били запрѣгнѣти като врани коне. Марийка и мишката седнѣли въ нея и трѣгнѣли прѣзъ долини и гори. Надвечеръ пристигнѣли въ царството на малкитѣ хора. Прѣдъ тѣхъ стоялъ единъ малѣкъ палатъ. Всички стаи били освѣтени съ много свѣщи и ламби. Малкитѣ хора скачали отъ радостъ и се приготвявали да посрѣщнатъ скѣпната си гостенка — малката хубава Марийка, като ѣж виждатъ че дохожда, радостъта имъ била неисказана. Приготвили богата трапеза.